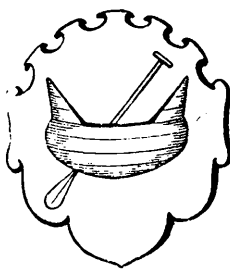

DZIENNIK

ZARZĄDU

M. ŁODZI

Redakcja i Administracja
Pl. Wolności 14, parter, tel. 128-00.
Administ. czynna od g. 9—12 w p.
Redakcja od godz. 2—3 po poł.

Ceny ogłoszeń: Zwyczajne: 1 kolumna — zł. 100.—; 1/2 kolumny — zł. 50.—; 1/4 kol. — zł. 25; 1/8 kol. — zł. 15. Drobne po 5 gr. za 1 wyraz najmniejsze ogłoszenie gr. 50.

Prenumerata: Miesięcznie zł. 1.—

Cena egzemplarza zł. 0.30

Nr. 18 (550)

Łódź, dnia 6 maja 1930 r.

Rok XII

Treść numeru: O zniesienie ograniczeń dla rzemieślników (Memoriał Magistratu m. Łodzi do Ministerstwa Przemysłu i Handlu). — Protokół 10 (IV sesji) posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 2/IV 1930 r. (dokończenie). — Okólniki i obwieszczenia. — Kronika miejska. — Ogłoszenia.

O zniesienie ograniczeń dla rzemieślników.

(Memoriał Magistratu do Ministerstwa Przemysłu i Handlu).

W myśl artykułu 149 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z czerwca 1927 roku o prawie przemysłowem — prawo przyjmowania uczniów na naukę przysługiwać będzie po dniu 15 grudnia 1930 roku tylko tym osobom pełnoletnim, które będą miały prawo używania tytułu mistrza rzemieślniczego. Magistrat — w wykonaniu uchwały Rady Miejskiej — w związku z powyższem — wystosował do Ministerstwa Przemysłu i Handlu obszerny memoriał, w którym wskazuje, iż całe zastępy osób, które przed wejściem w życie rozporządzenia o prawie przemysłowem prowadziły samoistnie rzemiosło, zmuszone będą po 15 grudnia 1930 roku zrezygnować nie tylko z praktycznego kształcenia terminatorów, ale także z pracy czeladników, bowiem żaden czeladnik nie będzie chciał przyjąć pracy u rzemieślnika, u którego przebyty czas nie będzie mógł być mu zaliczonym do okresu czasu, jaki potrzebny jest do samoistnego prowadzenia rzemiosła stosownie do art. 145 prawa przemysłowego. Tego rodzaju stan faktyczny przyczyni się znów z jednej strony do wielkiej podaży pracy czeladników, z drugiej strony — wprowadzi w rzemiosło pseudo-czeladników w postaci pomocników, którzy nie poddając się egzaminom z braku posiadania odpowiednich warunków, będą jednak pracowali nie u mistrzów rzemieślniczych.

A przecież ideą przewodnią ustawy przemysłowej jest uregulowanie stosunków prawnych w rzemiosle i wyeliminowanie ze społeczności rzemieślniczej „fuszerów”.

Art. 3 i 198 ust. 4 wciela stan faktyczny rzemiosła z r. 1927 w normy prawne, mając na uwadze prawa nabyte do samoistnego wykonywania rzemiosła, co wyraźnie wypowiada w słowach: „uprawnienie przemysłowe” przez co należy rozumieć nie tylko prawo prowadzenia samoistnie rzemiosła, ale też i te wszystkie prawa, jakie w pojęciu „uprawnienia” tkwią,

a zatem prawo trzymania uczniów, czeladników, prawo wyborcze czynne i bierne do Izby Rzemieślniczej i t. p.

Memorjał stwierdza dalej, że należy wziąć pod uwagę i tę okoliczność, że osób, które przed 15 grudnia 1927 roku prowadziły samoistnie rzemiosło bez t. zw. dyplomów cechowych jest w m. Łodzi na ogólną liczbę 6032, zarejestrowanych warsztatów rzemieślniczych około 4000. Odebranie im prawa trzymania uczniów dotknie nie tylko te osoby, ale też i całą armję biednych rodziców, rekrutujących się ze sfer robotniczych naszego miasta, którzy dzieci swoje w 80% posyłają na naukę do rzemiosła, nie mając możności kształcenia ich w szkolnictwie średnim i zawodowym, boć szkół zawodowych w Łodzi zupełnie niema. Podobne postawienie sprawy, trzymania uczniów przewidziane w art. 149 Prawa Przemysłowego dotyka zarówno ludność wyznań chrześcijańskich, jak i wyznania mojżeszowego.

Zmuszanie wszystkich rzemieślników bez dyplomów do złożenia egzaminu mistrzowskiego w Izbie Rzemieślniczej jest życiowo niemożliwe, gdyż jakkolwiek Izba Rzemieślnicza w Łodzi rozpoczęła swe czynności w lipcu 1929 roku, to jednak do dnia dzisiejszego nie zdołała utworzyć Komisji Egzaminacyjnych mistrzowskich i rozpocząć egzaminów, a zatem w tak krótkim okresie czasu, jaki od dzisiejszej chwili do 15 grudnia r. b. pozostaje, jest niemożliwością przeegzaminować z samej Łodzi około 4000 rzemieślników, nie licząc całej prowincji Województwa Łódzkiego, gdzie również pokaźna liczba rzemieślników jest bez dyplomu mistrzowskiego. Przeprowadzenie egzaminów mistrzowskich dla wyżej wymienionych osób nie da absolutnie żadnego efektu fachowego, nie przeobrazi tychże przez spełnienie tej nieżyciowej formalności w zawodowo-mistrzowsko wykształconych rzemieślników — jedyny efekt będzie pod względem finansowym, zasilając pokaźnymi sumami fundusze Izby Rzemieślniczej w Łodzi.

Również podkreślić należy i tę okoliczność, iż rzemieślnicy pracujący w swoich zawodach od szeregu lat przed ukazaniem się ustawy przemysłowej pozbawieni byli możności kształcenia się u mistrzów cechowych ze względów czy to wyznaniowych, czy innych, otwierali na zasadzie konsensu od władz przemysłowych swoje warsztaty i byli lojalnymi rzemieślnikami, a obracając się w zasadach liberalizmu gospodarczego, gdzie swobodna gra sił społecznych i energia indywidualna daje szerokie pole do skutecznego konkurowania przez dobroć i jakość swoich wyrobów z mistrzami cechowymi, bronionemi silnie przez dyplomy cechowe. Ci rzemieślnicy przez brak wykształcenia teoretycznego nie są odpowiednio przygotowani do składania egzaminów li tylko dlatego, że nie umieją poprawnie w języku polskim wyrazić swych myśli, związanych z kwestją poruszoną w pytaniach zadawanych przy egzaminach, skutkiem czego egzaminy dadzą fałszywy obraz faktycznych znajomości i kwalifikacyj fachowych.

Reasumując powyższe — memorjał zwraca się do Ministerstwa Przemysłu i Handlu, aby rzemieślnicy, którzy przed dniem 15 grudnia 1927 roku rozpoczęli prowadzenie rzemiosła samoistnie, zostali zwolnieni od egzaminów mistrzowskich i z samego prawa, mając uprawnienie przemysłowe, zgodnie z art. 196 Ust. 4 prawa przemysłowego, nabyli prawo używania tytułu mistrza rzemieślniczego. Równocześnie memorjał prosi o wydanie zlecenia gminom, by w tych wypadkach wydawały odnośne dyplomy mistrzowskie z pominięciem Izb Rzemieślniczych.

Protokół

10 (IV sesji) posiedzenia specjalnego Rady Miejskiej.

z dnia 2 kwietnia 1930 r.

(Dokończenie).

- 9) dyskontować nie wcześniej jednak, jak na 6 miesięcy przed terminem płatności:
 - a) książeczki oszczędnościowe, wystawione z zastrzeżeniem terminowem tych kas i instytucyj bankowych, z którymi komunalna Kasa Oszczędności m. Łodzi pozostawać będzie w stosunkach na zasadzie specjalnego porozumienia,
 - b) wypowiedziane i wylosowane papiery procentowe, wymienione w punkcie 1 niniejszego paragrafu;
 - c) kupony od wymienionych w punkcie 1 papierów procentowych;
- 10) umieszczać z zastrzeżeniem zwrotu na każde żądanie lub za wypowiedzeniem wolną gotówkę:
 - a) na rachunkach żyrowych i czekowych w państwowych i komunalnych instytucjach kredytowych, tudzież w Banku Polskim i Komunalnych Kasach Oszczędności,
 - b) w asygnatach kasowych Banku Gospodarstwa Krajowego,
 - c) jako wkład oszczędnościowy w Pocztowej Kasie Oszczędności, w Banku Gospodarstwa Krajowego, w Państwowym Banku Rolnym i komunalnych kasach oszczędności;
- 11) udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych za gwarancją Państwa z zastrzeżeniem dla Kasy prawa przedterminowego odbioru pożyczki za poprzedniem conajmniej półrocznem wypowiedzeniem;
- 12) udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych Gminie m. Łodzi do wysokości 10% wkładów oszczędnościowych, zakup obligacji tejże gminy uważać należy za udzielenie jej pożyczki.

§ 47.

Budynki nieruchomości obciążone pożyczką udzieloną przez Kasę w myśl punktu 3 art. 46 statutu niniejszego powinny być przez cały czas obciążenia zabezpieczone od ognia:

- a) w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych lub komunalnych ubezpieczeniach wojewódzkich na sumę, przewyższającą conajmniej o 20% kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części — pierwszych $\frac{3}{4}$ części ubezpieczenia nieruchomości,
- b) w prywatnych zakładach wzajemnych ubezpieczeń w obrębie Rzeczypospolitej, poręczonych przez związki publiczno-prawne na sumę, przewyższającą conajmniej o 30% kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części — pierwszych $\frac{3}{4}$ części ubezpieczonej wartości ubezpieczonej nieruchomości.

Jeżeli wartość ubezpieczenia czy to skutkiem pogorszenia się stanu budynków, czy spadku wartości realności, czy też z innych przyczyn wynosi więcej niż rzeczywista wartość szacunkowa nieruchomości w czasie udzielenia pożyczki, należy stawki powyższe policzyć do wartości szacunkowej.

Szacunku dokonać może Kasa komisyjnie przez właściwe do tego organa fachowe. Wymiar pożyczki od wartości szacunkowej nie uchyla warunku co do obowiązku ubezpieczenia budynków od ognia.

Odstąpienie od powyższych zasad wymaga zezwolenia władzy nadzorczej.

Uiszczanie premij ubezpieczeniowych przyjmuje Kasa na siebie za odpowiedniem za to odszkodowaniem.

§ 48.

Kasa obowiązana jest posiadać względnie umieścić w posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskich papierach procentowych państwowych lub w papierach przez Państwo gwarantowanych conajmniej 5% ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych, jeżeli suma ta przewyższa 200,000.— zł. Kasa może tylko o tyle pozbywać się przepisanego zasobu w powyższych papierach, o ile to jest konieczne do spłaty wkładów. Pozbywane mogą być wtedy najpierw tylko papiery przez Państwo gwarantowane, a dopiero gdy zasób tychże został wyczerpany, posiadające bezpieczeństwo polskie papiery procentowe państwowe.

Nadto fundusze zasobowe Kasy o ile nie są już umieszczone w nieruchomościach, powinny w 20% swej wysokości wzgl. nadwyżki ponad lokatę w nieruchomościach umieszczane być w wymienionych wyżej papierach. W razie zamiaru nabycia lub budowy własnego gmachu lub potrzeby pokrycia straty. Kasa może papiery wartościowe, stanowiące lokatę funduszu zasobowego pozbyć lub zastawić.

§ 49.

Kasa obowiązana jest prowadzić rejestr imienny dłużników i poręczycieli (solidarnych współdłużników) z uwidocznieniem zobowiązań, zaciągniętych przez tychże na własny rachunek, czy też drogą poręczeń w Kasie.

Członków Zarządu Kasy nie wolno bez zezwolenia Rady Kasy przyjmować jako poręczycieli.

§ 50.

Poza operacjami czynnymi, o których mowa w art. 46 statutu niniejszego, może Kasa po uzyskaniu na to zezwolenia władzy nadzorczej:

- 1) udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych:
 - a) Gminie m. Łodzi do wysokości ponad 10% nie wyżej jednak 20% wkładów oszczędnościowych, przyczem zakup obligacji Gminy m. Łodzi uważać należy za udzielenie jej pożyczki,
 - b) innym związkom komunalnym i innym związkom prawno-publicznym, o ile na podstawie obowiązujących ustaw związki te są uprawnione do zaciągania takich pożyczek i do pobierania bądź to samoistnych danin, bądź dodatków do podatków państwowych,
 - c) fundacjom i posiadającym osobowość prawną kamunalnym zakładom zastawniczym (lombardom);
- 2) umieszczać rozporządzalne fundusze za zgodą Gminy m. Łodzi w instytucjach kredytowych przez Kasę założonych lub przez tę Gminę poręczonych.

Fundusze Kasy mogą być używane w sposób przewidziany w art. niniejszym i w punkcie 12 art. 46 statutu niniejszego, najwyżej do wysokości 30% ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych.

§ 51.

Kasa może dla własnego użytku nabywać lub budować realności, ale tylko z kapitału zasobowego na podstawie uchwały Rady Kasy i za pozwoleniem władzy nadzorczej; może ona również na podstawie uchwały Rady Kasy nabywać realności celem lokaty funduszu emerytalnego funkcjonariuszów Kasy; wreszcie Kasa uprawniona jest nabywać na licytacji nieruchomości obciążone pożyczką Kasy o ile najwyższa zaofiarowana suma nie pokryje całkowicie wierzytelności Kasy.

C. Inne operacje.

§ 52.

Kasa ma prawo:

- 1) redyskontować posiadane w swych portfelach weksle w państwowych i komunalnych instytucjach finansowych, w Banku Polskim oraz w innych instytucjach finansowych, które wskaże Minister Skarbu;
- 2) przyjmować za opłatą jako depozyty na przechowanie dokumenty, tudzież wartościowe przedmioty i papiery, przyczem Kasa nie ponosi odpowiedzialności za realizowanie płatnych kuponów ani wylosowanych papierów;
- 3) podejmować się kupna i sprzedaży państwowych, tudzież innych notowanych na giełdach pieniężnych Rzeczypospolitej papierów wartościowych oraz zarządzania nimi, lecz jedynie na zlecenie i rachunek osób trzecich, przyczem kupna dokonywa się po złożeniu potrzebnej gotówki, a sprzedaży po dostarczeniu papierów procentowych;
- 4) załatwiać na zlecenie i rachunek osób trzecich inkaso weksli, listów przewozowych itp. dokumentów.

§ 53.

W związku z operacjami, o których mowa w statucie niniejszym, Kasa uprawniona jest przedsięwziąć następujące czynności:

- a) pozbywać własne wierzytelności hipoteczne i za zgodą Rady Miejskiej m. Łodzi własne realności,
- b) sprzedawać i lombardować posiadane własne papiery wartościowe w przypadku nagłego zapotrzebowania gotówki, jednakże z ograniczeniami, wynikającymi z obowiązku posiadania względnie umieszczenia zasobów posiadających bezpieczeństwo prawne w polskich państwowych papierach procentowych i w papierach przez Państwo gwarantowanych (art. 48 statutu niniejszego),
- c) prowadzić agentury Banku Polskiego, Banków Państwowych i Komunalnych oraz towarzystw kredytowych, uprawnionych do wydawania listów zastawnych,
- d) wynajmować schowki w swym skarbcu, wzgl. w szafach bezpieczeństwa na warunkach przez Radę Kasy ustalonych,
- e) otwierać rachunki bieżące i czekowe, przekazowe i korespondencyjne (kontokorentowe),
- f) wystawiać przekazy i akredytywy na instytucje kredytowe, w których komunalnym kasom oszczędności wolno lokować fundusze

w granicach posiadanych przez klienta w Kasie funduszków oraz w granicach funduszków, posiadanych przez Kasę w tych instytucjach.

IV. Szczegółowe uprawnienia Kasy.

§ 54.

Rządzająca się statutem niniejszym Kasa jako komunalna Kasa Oszczędności jest na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 roku o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339) wolna:

- 1) od państwowych podatków: dochodowego, od darowizn i przemysłowego (zasadniczego i od obrotu),
- 2) od dodatków komunalnych do powyższych podatków,
- 3) od opłat stemplowych od podań, wnoszonych tak przez Kasę jak i przez istniejące przy niej zakłady zastawnicze (§ 2 statutu niniejszego).

Przychody z wkładów na książeczki oszczędnościowe Kasy są wolne od podatku od kapitałów i rent, o ile wysokość wkładu nie przewyższa kwoty złotych 5,000.— (art. 52 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1928 roku w sprawie wykonania wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności).

Wpisy w książeczkach oszczędnościowych oraz wszelkiego rodzaju zaświadczenia o złożeniu lub zwrocie wkładów wydawane przez Kasę są w myśl ostatnio wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej wolne od opłaty stemplowej.

Pisma, stwierdzające otrzymane pożyczki od Kasy podlegają w myśl ostatnio wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o opłacie stemplowej w wysokości 0,3% od sumy zobowiązania.

§ 55.

W razie niezapłacenia w terminie pożyczki, zabezpieczonej zastawem papierów wartościowych, Kasa ma prawo sprzedać te papiery bez upoważnienia sądowego.

Sprzedaż powinna się odbyć najpóźniej w ciągu miesiąca od dnia płatności pożyczki zabezpieczonej zastawem, przyczem papiery notowane na giełdzie mają być sprzedane po cenie giełdowej a nie notowane — po przeciętnej miejscowej cenie rynkowej.

Papiery wartościowe przyjęte przez Kasę jako zastaw udzielonych pożyczek mają być zapisane do oddzielnej księgi sznurowej z wyszczególnieniem ich rodzaju i ilości, a przy premjowych papierach wartościowych także numerów obligacji, tudzież z podaniem sum wierzytelności zastawem zabezpieczonych (na obszarze mocy obowiązującej kodeksu Napoleona zapis do takiej księgi sznurowej komunalnej kasy oszczędności uważa się za równorzędny z zarejestrowaniem przewidzianem w art. 2074 tegoż kodeksu).

§ 55-a.

Magistrat m. Łodzi, a zwłaszcza jego Wydział Podatkowy z Oddziałem Sekwestracyjnym nie ma prawa wglądu do ksiąg Komunalnej Kasy Oszczędności dla celów fiskalnych.

§ 56.

Likwidacja Kasy może być dobrowolna lub przymusowa.

Dobrowolna likwidacja następuje wskutek uchwały Gminy m. Łodzi, zatwierdzonej przez władze nadzorcze.

Przymusową likwidację może zarządzić Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przypadkach określonych w ust. 3 art. 30 wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności.

Rozporządzenie władzy zarządzającej lub zatwierdzającej likwidację kasy, jako też wdrożenie postępowania likwidacyjnego ogłasza się w Dzienniku Urzędowym Magistratu m. Łodzi i w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego. Ustalony plan likwidacji Kasy powinien być ogłoszony w sposób przewidziany dla ogłoszenia statutu Kasy. W ogłoszeniu odnośnem należy zawezwać wierzycieli Kasy do podjęcia wkładów w przeciągu 6 miesięcy. Ogłoszenie należy powtórzyć trzykrotnie co najmniej w dwutygodniowych odstępach czasu po sobie. Po upływie 6 miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia ustaje oprocentowanie wkładów.

Jeżeli płynne fundusze Kasy nie wystarczają na pokrycie zobowiązań Kasy, za które Gmina m. Łodzi przyjęła odpowiedzialność, a w szczególności na pokrycie zobowiązań z tytułu wkładów oszczędnościowych, to odpowiednich środków na pokrycie tych zobowiązań powinna w myśl obowiązujących przepisów dostarczyć Gmina m. Łodzi.

Likwidacja Kasy odbywa się pod nadzorem osobnego komisarza, którego wyznacza właściwa władza nadzorcza.

Postępowanie likwidacyjne nie może zostać zamknięte przed upływem 6 miesięcy od chwili ostatniego ogłoszenia o jego wdrożeniu.

Ta część majątku Kasy, jako potrzebna jest na zaspokojenie tych jej wierzycieli, którzy po odbiór swych wierzytelności do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego się nie zgłosili, złożoną być powinna na lat 30 do depozytu sądowego na rzecz tych wierzycieli. Wierzytelności takie, o ile ich do upływu tego okresu czasu wierzyciele nie podejmą, przypadają na rzecz Gminy m. Łodzi.

Nadwyżka majątku Kasy pozostała po zaspokojeniu wszystkich jej wierzycieli, którzy się zgłosili do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego i po złożeniu odpowiedniej części jej majątku na cel uprzednim ustępem wskazany przechodzi na rzecz Gminy m. Łodzi, która winna użyć tej nadwyżki tylko na cele użyteczności publicznej po ewentualnem poprzedniem potrąceniu z niej kosztów likwidacji oraz kapitału zakładowego, przyznanego Kasie przy jej organizowaniu przez Gminę m. Łodzi.

Fundusz emerytalny przechodzi w razie likwidacji Kasy pod bezpośredni Zarząd Gminy m. Łodzi i będzie użyty stosownie do swego przeznaczenia. Po pokryciu wszystkich swoich zobowiązań staje on się własnością Gminy.

Zwinięcie Kasy (oraz jej ewent. oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) podaje Gmina m. Łodzi w sposób na miejscu praktykowany do publicznej wiadomości.

VI. Władze nadzorcze.

§ 57.

Władzą nadzorczą nad Kasą, rządzącą się statutem niniejszym, jest zgodnie z § 59 rozporządzenia wykonawczego w instancji I-ej wojewoda,

z którym współdziała w przypadkach przepisami tegoż artykułu oznaczonych — wydział wojewódzki, a w instancji II-ej i ostatniej Minister Spraw Wewnętrznych, działający w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 58.

W przypadkach stwierdzenia nieprawidłowości w prowadzeniu Kasy, a w szczególności wykroczeń przeciw obowiązującym przepisom lub postanowieniom statutu niniejszego, służy władzy nadzorczej prawo wydawania zarządzeń niezbędnych, celem usunięcia nieprawidłowości lub zapobieżenia dalszym wykroczeniom. Zarządzenia te mogą polegać na zawieszeniu w czynnościach lub usunięciu Rady Kasy, Zarządu Kasy i Komisji Rewizyjnej i na ustanowieniu w razie potrzeby komisarza na koszt Kasy lub Gminy m. Łodzi dla zarządu Kasą do czasu wyboru nowych organów. Wybór ten winien nastąpić w ciągu trzech miesięcy od czasu ustanowienia komisarza.

Komisarz w zakresie powierzonej mu czynności wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki Rady i Zarządu Kasy.

VII. Przepisy końcowe.

§ 59.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą z chwilą ogłoszenia go w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego.

§ 60.

Wszelkie zmiany i uzupełnienia statutu niniejszego podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

- c) stwierdzić, iż Gmina Miejska Łódź ponosi wobec osób trzecich całkowitą odpowiedzialność za wszelkie zobowiązania Komunalnej Kasy Oszczędności m. Łodzi;
- d) przyznać Komunalnej Kasie Oszczędności m. Łodzi na kapitał zakładowy z kredytów, przewidzianych na ten cel w budżecie Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1929/30 (poz. a § 5 dz. III wydatków) kwotę zł. 50.000.— tytułem jednorazowego bezzwrotnego zasiłku z funduszków miejskich, oraz z kredytów, przewidzianych na ten cel w budżecie Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1930/31 (poz. 10 § 1 dz. IIa wydatków brutto) kwotę zł. 100.000.— tytułem pożyczki z funduszków miejskich, zwrotnej w ratach rocznych po zł. 15.000.— z tem, że pierwsza rata płatna będzie dopiero po 5 latach od daty uruchomienia Komunalnej Kasy Oszczędności m. Łodzi, o ile zajądą warunki, przewidziane w art. 28 Rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Ministerstwa Skarbu z dnia 26 marca 1928 roku w sprawie wykonania Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 roku o Komunalnych Kasach Oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 424);
- e) wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

W głosowaniu brało udział 66 członków Rady Miejskiej; uchwałę powzięto jednomyślnie.

VI. W sprawie zawieszenia rozpatrzenia podania p. Marji Świecińskiej o zezwolenie na wzniesienie parterowego budynku na posesji, położonej przy zbiegu ulic Kniaziewiczza i Zgierskiej:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 1320 z dnia 19 grudnia 1929 roku, postanawia:

1. zawiesić na podstawie art. 39 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 roku o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 23, poz. 202) i uchwały Rady Miejskiej Nr. VI z dnia 27 czerwca 1929 roku — rozpatrzenie aż do czasu uprawomocnienia się ogólnego planu zabudowy miasta podania p. Marji Świecińskiej z dnia 24 października 1929 roku o zezwolenie jej na wzniesienie parterowego budynku na posesji jej, położonej przy zbiegu ulic Kniaziewiczza i Zgierskiej ze względu na to, że posesja ta całkowicie przeznaczona jest pod projektowane przebicie ul. Żeromskiego i urządzenie projektowanego placu;
2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

VII. W sprawie zawieszenia rozpatrzenia podania p. Franciszka Burchardta o zezwolenie na wzniesienie parterowego budynku na posesji przy ul. Ludwiki Nr. 17:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 1321 z dnia 19 grudnia 1929 roku, postanawia:

1. zawiesić na podstawie art. 39 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 roku o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. Ust. R. P. Nr. 23, poz. 202) i uchwały Rady Miejskiej Nr. VI z dnia 27 czerwca 1929 roku — rozpatrzenie — aż do czasu uprawomocnienia się ogólnego planu zabudowy miasta podania p. Franciszka Burchardta z dnia 19 sierpnia 1929 roku o zezwolenie mu na wzniesienie parterowego budynku na posesji jego przy ul. Ludwiki Nr. 17 ze względu na to, że przez posesję tę projektuje się przebicie nowej ulicy;
2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

VIII. W sprawie wprowadzenia pewnych zmian w umowie, zawartej przez Magistrat z p. Zygmuntem Bramczewskim w przedmiocie eksploatacji reklam świetlnych:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 1270 z dnia 7 grudnia 1929 roku, postanawia:

1. nadać §§ 1, 2 i 3 oraz uwadze do § 14 umowy, jaka ma być zawarta na podstawie uchwały Rady Miejskiej Nr. VIII z dnia 27 czerwca 1929 roku przez Magistrat z p. Zygmuntem Bramczewskim, zamieszkałym w Łodzi przy ul. Przędzalnianej Nr. 35, w przedmiocie eksploatacji reklam świetlnych w specjalnie na ten cel wybudowanych na terenie m. Łodzi kolumnach, które zastępują istniejące obecnie słupy — przystanki Kolei Elektrycznej Łódzkiej, następujące brzmienie:

§ 1. „Magistrat m. Łodzi nadaje koncesjonariuszowi na czas od dnia do dnia 31 grudnia 1945 roku wyłączne prawo eksploatacji reklam świetlnych w specjalnie na ten cel wybudowanych na ulicach i placach m. Łodzi słupach, które zastępują istniejące obecnie słupy-przystanki K. E. Ł”.

§ 2. „Koncesjonariusz obowiązuje się do dnia 31 grudnia 1930 roku wybudować i utrzymywać swoim kosztem minimalnie 10 słupów przystankowych według zatwierdzonego przez Magistrat m. Łodzi i załączonego do niniejszej umowy rysunku w miejscach, wskazanych przez Magistrat m. Łodzi”.

§ 3. „Słupy przystankowe mogą być tylko jednego wymiaru: wysokość 2,87 mtr., podstawa w rzucie 46 × 46 cm. Każdy słup winien posiadać numer porządkowy”.

Uwaga do § 14:

„Na żądanie Magistratu m. Łodzi koncesjonariusz obowiązany jest natychmiast uzupełnić względnie zmienić na swój koszt żądane przez Magistrat m. Łodzi informacje, o ile zmiany te następować będą nie częściej, jak co 3 miesiące”.

2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

IX. W sprawie przyznania w drodze wyjątku p. Anastazji Gradomskiej, wdowie po b. pracowniku miejskim s. p. Antonim Gradomskim, dożywotniego wsparcia z funduszków miejskich:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 1260 z dnia 7 grudnia 1929 roku, postanawia:

1. przyznać w drodze wyjątku z dniem 1 grudnia 1929 roku p. Anastazji Gradomskiej, wdowie po s. p. Antonim Gradomskim, b. pracowniku miejskim, dożywotnie wsparcie z funduszków miejskich w wysokości zł. 22.— tygodniowo;
2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

X. W sprawie przyznania zapomogi rodzinie s. p. Ignacego Andrzejczaka, robotnika Wydziału Kanalizacji i Wodociągów, zmarłego śmiercią tragiczną:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 34 z dnia 9 stycznia 1930 roku, postanawia:

1. wypłacić rodzinie s. p. Ignacego Andrzejczaka, robotnika Wydziału Kanalizacji i Wodociągów, zmarłego śmiercią tragiczną w dniu 18 października 1929 roku, tytułem zapomogi z funduszków miejskich po zł. 57.60 tygodniowo (75% przeciętnego tygodniowego zarobku) w czasie od dnia 19 października 1929 roku do dnia 1 stycznia 1930 roku, t. j. do chwili rozpoczęcia wypłaty renty przez Zakład Ubezpieczenia od Wypadków we Lwowie — Oddział w Łodzi;
2. wypłacać z funduszków miejskich każdemu dziecku s. p. Ignacego Andrzejczaka, robotnika Wydziału Kanalizacji i Wodociągów, po zł. 7.68 tygodniowo (10% przeciętnego tygodniowego zarobku) w czasie od dnia 1 stycznia 1930 roku do dnia dośnięcia ich do 18-go roku życia;
3. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

XI. W sprawie udzielenia p. Zofji Milewskiej, pracownicy Biura Rady Miejskiej, dyspensy od wymaganego statutem etatów stanowisk służbowych dla pracowników Zarządu Miejskiego stopnia wykształcenia:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 1298 z dnia 19 grudnia 1929 roku, postanawia:

1. udzielić p. Zofji Milewskiej, pracownicy Biura Rady Miejskiej, dyspensy od wymaganego statutem etatów stanowisk służbowych dla pracowników Zarządu m. Łodzi stopnia wykształcenia na stanowisku urzędnika miejskiego II kategorii;
2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

XII. W sprawie udzielenia pp. Adamowi Wysockiemu, naczelnikowi Urzędu Meldunkowego oraz Janowi Barczewskiemu, kierownikowi Oddziału Ogólnego Wydziału Prezydjalnego, dyspensy od wymaganego statutem etatów stanowisk służbowych stopnia wykształcenia:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 102 z dnia 30 stycznia 1930 roku, postanawia:

1. udzielić p. Adamowi Wysockiemu, naczelnikowi Urzędu Meldunkowego oraz p. Janowi Barczewskiemu, kierownikowi Oddziału Ogólnego Wydziału Prezydjalnego dyspensy od wymaganego statutem etatów stanowisk służbowych dla pracowników Zarządu m. Łodzi stopnia wykształcenia na stanowisku urzędników miejskich I kategorii;
2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

XIII. W sprawie zaliczenia w drodze wyjątku p. Leona Chwalbińskiego, naczelnika Wydziału Finansowego, w poczet etatowych urzędników miejskich:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 103 z dnia 30 stycznia 1930 roku, postanawia:

1. zaliczyć w drodze wyjątku z dniem 1 stycznia 1930 roku p. Leona Chwalbińskiego, naczelnika Wydziału Finansowego, w poczet etatowych urzędników miejskich I stopnia służbowego, nie bacząc na to, iż w chwili angażowania go do służby miejskiej ukończył już 48 rok życia;
2. zwrócić się — nawiązując do uchwały Rady Miejskiej Nr. VIII z dnia 10 czerwca 1926 roku — do Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi, z prośbą o wyrażenie zgody na zajmowanie przez p. Leona Chwalbińskiego, naczelnika Wydziału Finansowego, stanowiska urzędnika miejskiego I kategorii w charakterze pracownika etatowego, powołując się przytem na reskrypty tegoż Urzędu Nr. SM. 2380/I z dnia 16 września 1926 roku i Nr. SM. 2992/I z dnia 28 listopada 1927 roku, któremi udzielono p. Chwalbińskiemu dyspensy od wymaganego statutem etatów stanowisk służbowych dla pracowników Zarządu m. Łodzi stopnia wykształcenia na stanowisko miejskiego urzędnika kontraktowego I kategorii;
3. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

XIV. W sprawie udzielenia pp. Franciszkowi Zborowskiemu, Piotrowi Bijakowskiemu i Zygmuntowi Stachurskiemu, urzędnikom Wydziału Podatkowego, dyspensy od wymaganego statutem etatów stanowisk służbowych dla pracowników Zarządu Miejskiego stopnia wykształcenia:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 35 z dnia 9 stycznia 1930 roku, postanawia:

1. udzielić pp. Franciszkowi Zborowskiemu, urzędnikowi Wydziału Podatkowego V stopnia służbowego, Piotrowi Bijakowskiemu, urzędnikowi Wydziału Podatkowego VI stopnia służbowego i Zygmuntowi Stachurskiemu, urzędnikowi Wydziału Podatkowego VI stopnia służbowego, dyspensy od wymaganego statutem etatów stanowisk służbowych dla pracowników Zarządu m. Łodzi stopnia wykształcenia na stanowiska urzędników miejskich II kategorii;
2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

XV. W sprawie przynania w drodze wyjątku zaopatrzenia emerytalnego rodzinie po Ignacym Żurku, zmarłym pracowniku Wydziału Gospodarczego:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 73 z dnia 23 stycznia 1930 roku, postanawia:

1. przyznać w drodze wyjątku z dniem 1 grudnia 1929 roku p. Marjannie Żurkowej, wdowie po Ignacym Żurku, pracowniku Wydziału Gospodarczego, dożywotnie zaopatrzenie emerytalne w wysokości 23.6%, zaś Wiktorowi Żurkowi, synowi tegoż zaopatrzenie emerytalne do czasu ukończenia przezeń 18 lat życia w wysokości 5,9% miesięcznych poborów zmarłego;
2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

Poza porządkiem dziennym — wniosek nagły:

I. W sprawie pomocy dla zredukowanych robotników cegielni miejskiej:

1. uznać nagłość wniosku, zgłoszonego przez blok ugrupowań gospodarczych polskich;
2. sprawę przekazać do regulaminowego traktowania.

Z powodu wyczerpania porządku dziennego przewodniczący o godzinie 23 min. 50 posiedzenie zamyka.

Przewodniczący (—) **Inż. J. Holcgreber.**

Prowadzący protokół: (—) **P. Rundo.**

Radni - Sekretarze:

(—) **W. Lajs.**

(—) **Inż. F. Pałaszewski.**

OKOLNIK Nr. 9.

Prezydium Magistratu, zapoznawszy się dokładnie ze stanem finansów Gminy Miejskiej Łódź, uchwałą Nr. 190 z dnia 26 kwietnia 1930 roku, zdecydowało poczynić jak najdalej idące oszczędności w gospodarce miejskiej w celu doprowadzenia do zmniejszenia się wysokości budżetu zwyczajnego Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1930/31 o 25 proc.

W związku z tem wzywa się wszystkie Wydziały Zarządu Miejskiego do przedłożenia bezpośrednio Wydziałowi Finansowemu w terminie nieprzekraczalnym do dnia 6-go maja 1930 roku wniosków w sprawie zredukowania o 25 proc swych budżetów zwyczajnych na rok administracyjny 1930/31.

Wszelkich bliższych wyjaśnień udzieli na żądanie p. L. Chwałbiński, naczelnik Wydziału Finansowego.

Łódź, dnia 28 kwietnia 1930 roku.

p. o. Dyrektora Zarządu Miejskiego
(—) **M. Kalinowski**

Prezydent
(—) **B. Ziemięcki.**

OBWIESZCZENIE.

Obowiązek szkolny w m. Łodzi jest powszechny.

Podlegają mu od początku 1930/31 roku szkolnego wszystkie zamieszkałe w m. Łodzi dzieci w wieku od 7 do 14 lat, to jest urodzone po dniu 31 sierpnia 1916 roku oraz w latach: 1917, 1918, 1919, 1920, 1921, 1922 i 1923.

W związku z tem podaje się do wiadomości mieszkańców m. Łodzi:

1. Zapis do publicznych szkół powszechnych dzieci rocznika 1923 oraz z pozostałych roczników tych, które do szkół nie uczęszczają, odbędzie się w dniach 23, 24 i 25 czerwca r. b.

2. Rodzice lub opiekunowie dzieci, podlegających zapisowi do szkoły, jeżeli pragną zwolnić je od obowiązku szkolnego lub odroczyć uczęszczanie do szkoły z powodu choroby fizycznej albo umysłowej — powinni wnieść do Komisji Powszechnego Nauczania odpowiednie pisemne zgłoszenia z dołączeniem świadectwa lekarskiego do dnia 1 czerwca roku bież.

3. Rodzice lub opiekunowie dzieci, podlegających zapisowi do szkoły, a dla których językiem ojczystym jest nie język polski, ale niemiecki, jeżeli pragną kształcić je w publicznych szkołach powszechnych z niemieckim językiem nauczania, powinni wnieść do Komisji Powszechnego Nauczania pisemne zgłoszenie, poparte odpowiednimi dowodami (art. 17 Uchwały Rady Ministrów z dnia 3 marca 1919 roku o szkołach powszechnych z niemieckim językiem nauczania) do dnia 1 czerwca r. b.

4. Rodzice lub opiekunowie dzieci, podlegających zapisowi do szkoły, jeżeli pragną kształcić je nie w publicznych szkołach powszechnych, lecz w innych, czyniących zadość obowiązkowi szkolnemu, tak państwowych, jak i prywatnych albo też w domu, powinni wnieść do Komisji Powszechnego Nauczania odpowiednie pisemne zgłoszenia do dnia 1-go czerwca r. b.

Druki do wyżej wymienionych zgłoszeń można otrzymać w Komisji Powszechnego Nauczania (Piramowicza 10, II-gie piętro), w godzinach urzędowych.

5. Wszelkie zgłoszenia w powyższych sprawach wniesione po terminie, rozpatrywane nie będą; dzieci zostaną zapisane do publicznych szkół powszechnych.

6. Rodzicom lub opiekunom dzieci, podlegających zapisowi do szkół publicznych powszechnych (nowowstępujący) w miesiącu czerwcu r. b. Komisja Powszechnego Nauczania prześle zawiadomienie z wskazaniem miejsca zapisu dziecka. W razie nieotrzymania takiego zawiadomienia do dnia 21 czerwca r. b. rodzice są obowiązani niezwłocznie zawiadomić o tem Komisję Powszechnego Nauczania.

7. Przy zgłoszeniu dziecka do szkoły, rodzice względnie opiekunowie obowiązani są przedłożyć kierownikowi szkoły metrykę urodzenia wzgl. chrztu dziecka oraz świadectwo szczepienia ospy.

8. Dla każdego dziecka jest miejsce w szkole.

Łódź, dnia 30 kwietnia 1930 roku.

Komisja Powszechnego Nauczania m. Łodzi:

(—) **Przecław Smolik.**

Inspektor Szkolny: (—) **Leon Jasiński.**

Uwaga: Odnosnie roczników starszych, podlegających przymusowi do kształcania w szkołach dokształcających zawodowych, nastąpi oddzielne zawiadomienie.

KRONIKA MIEJSKA.

Sprawa budżetu Zarządu m. Łodzi na r. 1930/31. W czasie pobytu swego w Warszawie w dniu 29 kwietnia b. r. p. prezydent Ziemięcki odbył konferencję z dyrektorem Departamentu Samorządowego p. Korsakiem. Na konferencji tej omówiono m. in. sprawę zatwierdzenia budżetu Zarządu m. Łodzi na rok 1930/31.

P. dyrektor Korsak zakomunikował p. prezydentowi Ziemięckiemu, iż licząc się ze zmniejszeniem się wpływów podatkowych, zamierza wprowadzić to budżetu szereg zmian, lecz chce to uczynić w porozumieniu z Magistratem. W tym celu Ministerstwo zamierza zwołać konferencję przy udziale przedstawicieli Magistratu i Urzędu Wojewódzkiego.

To stanowisko Ministerstwa Spraw Wewnętrznych pokrywa się ze stanowiskiem Magistratu, który przystąpił już do prac nad ustaleniem redukcji wydatków w budżecie administracyjnym.

W trosce o zdrowie dziatwy. W połowie maja otwarte zostaną miejskie place gier i zabaw dla dzieci.

W roku bieżącym ilość tych placów powiększona została z 12 do 23; uruchomiono mianowicie place w następujących punktach: ul. Zakątna 29, ul. Letnia róg Długosza, ul. Zgierska róg Skarbowej, ul. Brzezińska 104, ul. Podmiejska róg ul. O. O. Jezuitów, ul. Cegielniana róg Placu Dąbrowskiego, ul. Rokicińska 28 b, ul. Napiórkowskiego 95, ul. Rajtera 22, ul. Wodna róg Miedzianej i ul. Wółczańska 126.

Place te zostały zniwelowane i uporządkowane, tak że odpowiadają całkowicie swemu przeznaczeniu.

Na trzech placach zainstalowany został w r. b. szereg urządzeń sportowych, jako to: przepłotni, zjeżdżalni, huśtawek i t. d., co zwiększy niewątpliwie atrakcyjność tych placów, a tem samem przyczyni się do wzmożenia frekwencji.

Wszystkie miejskie place gier i zabaw oddane zostały na godziny przedpołudniowe do dyspozycji szkół powszechnych, które będą miały możliwość w ten sposób odbywania lekcyj gimnastyki na świeżem powietrzu.

W r. b. wszystkie place gier i zabaw dla dzieci czynne będą i w dni świąteczne oraz w niedziele, podczas gdy w roku ubiegłym place te były otwarte tylko w dni powszednie.

Magistrat w walce z chorobami zakaźnymi. Wobec wzmożenia się epidemii płonicy, Magistrat uruchomił w Miejskim Szpitalu w Radogoszczu drugi Oddział o 40-tu łózkach dla chorych na płonicę.

Otwarcie tego oddziału umożliwi izolację szpitalną wszystkich chorych na płonicę, znajdujących się w nieodpowiednich warunkach mieszkaniowych, a temsamem przyczyni się do skuteczniejszego zwalczania tej epidemii.

Na budowę kolonji letniej. Na posiedzeniu Magistratu w dniu 24 ub.m. postanowiono — przychylając się do podania Koła Rodzicielskiego przy Miejskiem Gimnazjum Męskiem, im. J. Piłsudskiego — odstąpić bezpłatnie 20 tysięcy sztuk cegieł pod budowę fundamentów budynków kolonji letniej dla uczniów tejże szkoły.

Zachorowania na choroby zakaźne. W ciągu tygodnia t. j. od 20 do 26 kwietnia r. b. włącznie zgłoszono do Wydziału Zdrowotności Publicznej następujące przypadki chorób zakaźnych: dur brzuszny 3 przypadki (w tygodniu poprzednim 7 przypadków), płonica 31 przypadków (27), błonica 27 przypadków (31), róża 3 przypadki (3), gorączka połogowa 7 przypadków (11), odra 65 przypadków (60), krztusiec 5 przypadków (13), ospa wietrzna 8.

Ogółem zanotowano w tygodniu ubiegłym 149 przypadków chorób zakaźnych, w tygodniu poprzednim — 152 przypadków.

OGŁOSZENIE.

Opierając się na Rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 roku o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527), Rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 października 1929 r., o regulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów oraz cegły (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 607), Rozporządzeniu Wojewody Łódzkiego z dnia 8 kwietnia 1929 roku, oraz na opinii Komisji do ustalania cen, wyrażonej na posiedzeniu w dniu 28 kwietnia 1930 roku — niniejszem podaję do wiadomości mieszkańcom m. Łodzi co następuje:

Uchwałą Magistratu m. Łodzi No. 394 z dnia 28 kwietnia 1930 r. zostały wyznaczone następujące ceny maksymalne (najwyższe):

Na mięso wieprzowe i wyroby masarskie za 1 kg.

w detału:

1. Wieprzowina	zł. 2.95	17. Szynka bez kości	zł. 4.95
2. „ bez dokł. „	3.75	18. Baleron got.	„ 7.70
3. Schab i baleron	„ 4.20	19. „ sur.	„ 5.60
4. Ślonina	„ 3.95	20. Boczek sur.	„ 5.05
5. Sadło	„ 3.95	21. „ got.	„ 5.30
6. Salceson	„ 3.95	22. Szmalec	„ 4.20
7. Kiełbasa krajana	„ 3.95	23. Ślonina papr.	„ 5.15
8. „ serdelowa	„ 3.95	24. Połędwica sur. wędz.	„ 7.90
9. „ pasztetowa	„ 5.05	25. Rolada	„ 5.05
10. Serdelki	„ 5.30	26. Kiełbasa sucha	„ 6.15
11. Podgarłana	„ 2.75	27. Salami	„ 8.80
12. Czarna	„ 2.75	28. Parówki	„ 6.15
13. Kaszanka	„ 1.55	29. Kiełbasa sucha polska	„ 7.05
14. Krakowska	„ 5.05	30. „ „ moskiewska	„ 7.05
15. Szynka gotowana	„ 7.90	31. „ „ myśliwska	„ 8.60
16. „ sur. wędz.	„ 4.60	32. Salami miękkie	„ 6.15

W myśl § 10 zacytowanego wyżej Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych winni żądania lub pobierania cen wyższych od wyznaczonych, będą ukarani przez władzę administracyjną I instancji według art. 4 i 5 wyżej zacytowanego Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej **aresztem do 6 tygodni lub grzywną do 10,000 złotych**, o ile dany czyn nie ulega surowszemu ukaraniu w myśl innych ustaw karnych.

Wyżej wyznaczone ceny maksymalne obowiązują na terenie m. Łodzi od dnia następnego po ogłoszeniu.

Łódź, dnia 28 kwietnia 1930 roku.

(—) Prezydent m. Łodzi
w/z **St. Rapalski**

OGŁOSZENIE.

Alter Jojne Ganc, zamieszkały w Łodzi przy ulicy Rybnej Nr. 17, zagubił kartę rzemieślniczą i kartę rejestracyjną L. 1787, wydane przez Urząd Przemysłowy I-ej Instancji Magistratu m. Łodzi,

BILANS

firmy „Wędliniarnie S. DISZKIN” Spółka Akc. w Łodzi
na dzień 31 grudnia 1929 r.

STAN CZYNNY	Zł. gr.	STAN BIERNY	Zł. gr.
1. R-k ruchomości . . .	92,987.20	1. Kapitał akcyjny . . .	250,000.—
2. „ materiałów . . .	75,900.00		
3. „ kasy	8,324.32		
4. „ dłużników	300.—		
5. Remont inwentarzowy oraz maszyn fabryki	64,120.—		
6. Operacje okresu orga- nizacyjnego	6,614.25		
7. R-k strat	1,754.23		
	<u>250,000.—</u>		<u>250,000.—</u>

Rachunek Zysków i Strat.

Przychód	Zł. 10,000.—
Rozchód	„ 9,512.35
	<u>Netto zysk</u>
	<u>Zł. 487.65</u>

BILANS

Towarzystwa dla Handlu i Przemysłu Mięsnego S. DISZKIN, Spółka Akc. w Łodzi
na dzień 31 grudnia 1929 r.

STAN CZYNNY	Zł. gr.	STAN BIERNY	Zł. gr.
1. R-k nieruchomości . .	191,434.13	1. Kapitał akcyjny . . .	300,000.—
2. „ pl. Pomorskiego Nr. 71	38,961.34	2. Fundusz amortyzacyjny	7,314.34
3. „ maszyn	30,000.—	3. Wierzyciele	2,427.98
4. „ kasy	3,268.67	4. R-k akceptów	8,000.—
5. „ weksli	3,346.—	5. „ zaległych podatków	37,744.04
6. „ ruchomości	2,206.95		
7. „ operacji okresu organizacyjnego . . .	7,509.67		
8. „ dłużników	73,001.86		
9. „ strat	5,757.74		
	<u>355,486.36</u>		<u>355,486.36</u>

Rachunek Zysków i Strat.

Przychód	Zł. 72,155.95
Rozchód	„ 70,086.17
	<u>Netto zysk</u>
	<u>Zł. 2,069.78</u>